

ВОЕННА АКАДЕМИЯ „Г. С. РАКОВСКИ”

Факултет „Национална сигурност и отбрана”

КУРСОВА РАБОТА

Тема: „Стратегия на възпирането в съвременни условия ”

КВАЛИФИКАЦИЯ: Стратегически курс

Научен консултант:
полк. доц. д-р Иван ПАНЧЕВ

София
2020

№	Съдържание	Стр.
	Увод	4
I.	Еволюция на стратегиите за ядрено възпиране	6
1.1.	Стратегии за ядрено възпиране на САЩ	6
1.2.	Еволюция на стратегията за ядрено възпиране на Русия	8
1.3.	Стратегия за ядрено възпиране на Франция	10
1.4.	Стратегия за ядрено възпиране на Великобритания	11
1.5.	Развитие на стратегията за ядрено възпиране на Китай	12
	Изводи	14
II.	Конвенционалното възпиране през 21 век.	15
2.1.	Логика на конвенционалното възпиране.	15
2.2.	Предизвикателства пред конвенционалното възпиране.	17
2.3.	Достоверност на конвенционалното възпиране	20
	Изводи	21
III.	Стратегии за възпиране на тероризма.	22
3.1.	Концепция за възпиране на тероризма	22
3.2.	Стратегии за възпиране на тероризма	24
3.2.1	Директен отговор	24
3.2.2	Индиректен отговор	27
3.2.3	Тактическо отричане	28
3.2.4	Стратегическо отричане	31
	Изводи	34
	Общи изводи	36
	Заключение	37
	Използвани литературни източници	38

“В най-общата си форма възпирането е просто убеждаване на опонента, че разходите и/или рисковете, свързани с предприемането на определен вид действия, които той би могъл да осъществи, надвишават ползата от тях”

Александър Л. Джордж

УВОД

Стратегиите базирани на заплахата или на отричането на успеха, са били винаги централни в международните отношения. Възпирането, като такава военна стратегия и днес е основна точка в обсъжданията на военните анализатори. Въпреки че стратегиите за възпиране получават относително малко внимание след края на Студената война, изглежда, че промените в средата за сигурност в края на XX и началото на XXI век в глобален мащаб извеждат теориите и концепциите за възпиране отново на дневен ред.

Промените в броя на страните притежаващи ядрено оръжие, придобиването на ядрено оръжие от Северна Корея и анализът на новите заплахи срещу сигурността в световен мащаб, принуди политици и военни анализатори да започнат да преразглеждат старите стратегии за възпиране и да разработват нови.

Всъщност няма друга самостоятелна концепция, която да е доминирала в международната стратегическа теория през четирите десетилетия на Студената война, до степента, в която това прави ядреното възпиране.

След 80-те години на XX век се води оживена дискусия относно конвенционалното възпиране, въпрос с нарастващо значение след края на Студената война - един период характеризиращ се със значително намаляване на най-големите ядрени арсенали.

Все повече се засилва и загрижеността на военните стратегии по повод други видове оръжия за масово поразяване – химически и биологически, обусловена от нарастването на възможността те да бъдат използвани от нови държави или други актьори, които не са държави. С промяната на обществено-политическата среда в глобален мащаб и настъплението на световния тероризъм по всички краища на света, принуди все повече държави да започнат да разработват стратегии за възпирането на тероризма.